

stræbt os for ved visse store Lejligheder at bevare den historiske Sammenhæng. Da vi skulde have en Forfatning og dannede denne Forsamlings Navn, gav man den Navn efter de gamle værdifulde Ord „Dag” og „Ting” og kaldte den hele Forsamling Rigsdag, der var delt i Folketing og Landsting, og knyttede saaledes vor Rigsdag til tidligere historiske Forsamlinger af anden Art. Vi kunne dog vanskelig tænke os, selv om vi gik med til en Forandring af denne Forfatning, at fjerne disse værdifulde Navne, som ikke blot knytter vor Forfatning til dens Oprindelse, men knytter den langt tilbage i Tiden til alle Arter af Selvstyre, som have været her i Landet. Paa samme Maade synes jeg, man skulde bevare det historiske i Borgmesternavnet, og jeg synes, man gør Uret i at overlade til nogle faa Byer dette Navn. I nogle faa Byer vil Borgmesternavnet blive bevaret i nogle Aar, men derefter vil det formodentlig ogsaa forsvinde der. I en eneste By, nemlig København, vil det blive bevaret, jeg synes, man gør Uret mod de andre Købstæder ved at fratage dem denne Forbindelse med Fortiden. Der har i vor Historie baade i smaa og store Byer været Mænd, som have spillet en betydelig Rolle, og som have baaret Borgmesternavnet, og derfor burde man ved Bevarelsen af Navnet bevare den historiske Sammenhæng. Det vil jeg lægge et godt Ord ind for. Jeg synes, det vilde være kedeligt, om det skulde blive Landstinget, der fastholdt den historiske Sammenhæng og satte Navnet ind igen, og at man saa, som en Slags Indrømmelse til Landstinget, skulde tage noget, som Folketinget selv maa anse for at være værdifuldt.

Schovelin: Jeg er dybt rørt over den Interesse, som den højtærede Ordfører udtalte for Folkevillien her i Salen. Men naar han i denne Sammenhæng talte om — jeg tillod mig at nedstenograferede Ordene — „den dybere Indsigt i Sagerne, som det ikke er den enkelte Vælgers Sag at erhverve sig”, maa den ærede Ordfører ogsaa kunne forstaa, hvorfor vi fra vor Side ønske at skabe et kommunalt Organ, som har denne „dybere Indsigt, som det ikke er den enkelte Vælgers Sag at erhverve sig”.

Ordføreren var glad over, at Flertallet sad midt imellem Højre og de Radikale. Ja, det er i denne Sammenhæng som i saa mange andre at sidde mellem to Stole. Der er to Standpunkter, som kunne forsvares logisk, og det er det, som indtages af de

Radikale, og det, som indtages af det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard) og mig. Naar jeg altsaa ender med at stemme for Flertallets Forslag, er det, fordi jeg anser det for ret uskyldigt. Der vil ikke ske nogen indgribende Forandring i det bestaaende derved, og det vil derfor heller ikke volde stor Fortræd. Nu kan man sige, at jeg kommer altsaa ogsaa til at sidde mellem to Stole, men da jeg, som de Herrer se, er den sidste i Bunken og altsaa ligger øverst, har jeg et grundet Haab om, at jeg, naar Sagen en Gang endelig skal ordnes — og det nuværende Flertalstyre har sørget for, at det altid sker oppe i Landstinget —, kan komme op paa den rette Stol og maaske faa nogle af Regeringspartiet med paa den samme Stol eller Sofa.

Til syvende og sidst maa jeg maaske have Lov til at sige med Hensyn til det meget udviklede Spørgsmaal om Rangen, at det har glædet mig, at høre saa overordentlig megen Sagkundskab, som det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) har vist i denne Sammenhæng. Han synes ligefrem at være Ekspert i Rangspørgsmaal. Det maa formodentlig være en Specialitet for Medlemmer, som repræsenterer Kalundborg. Han brugte det ejendommelige Udtryk — eller var det det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch)? jeg kan ikke altid skelne dem skarpt fra hinanden —, at i dette Spørgsmaal om Ordener og Titlers Afskaffelse var der en Opfordring fra Folketingets Side, som den tidligere Regering ikke havde haft Tid til at følge, og derfor sidder den nuværende Regering — det maa man bebrejde den — med denne Opfordring „bag sig”, et ganske mærkeligt Udtryk. De Radikale sidde nu med Krabbes Kammerherrenøgle bag, det kan gaa lige o p: op.

De ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 20 af et *Mindretal* (Andreasen, Poul Christensen, Mortensen, P. Munch, Keiser-Nielsen og Christian Rasmussen) om Indsættelse af en ny Paragraf

forkastedes med 55 Stemmer mod 34.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af samme *Mindretal*

forkastedes med 55 Stemmer mod 35.

§ 1

vedtoges uden Afstemning.